20/03/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର, ଏକାନ୍ତରେ ବସି ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ନୂଆ ନୂଆ ପଏଣ୍ଟସ୍ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆସିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- (୧) ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣ, ବାକି ଏହି ଦୁନିଆର କୌଣସି କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । (୨) ସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢୁଛନ୍ତି, ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସଂଗ କର ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ହୋଇଯିବ । କେତେକ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ବିଚାର ଆସେ ଯେ ଡ୍ରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଭାବିଥା'ନ୍ତି—ଏହା ତ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବେହଦର ବାବା, ବେହଦ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାକି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା ପଢୁଛନ୍ତି, ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମେ ଶୁଣିବା, ପଢିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କାରଣ ଏକଥା ବୁଝିଗଲଣି ଯେ—ଏହା ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରୀୟ ପାଠପଢା, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ଏକ ମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଯାହା ପଢାଉଛନ୍ତି, ଶିଖାଉଛନ୍ତି— ମୌଖିକ ଭାବେ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ସେମାନେ ତ' ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବହି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସାରା ଦୁନିଆ ପଢୁଛି । କେତେ ଢେର ବହି ପଢୁଥିବେ । କେବଳ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣ ଓ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ କାରଣ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣିବ ସେଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ବାକି ତ ଢେର ବହି ରହିଛି । ନୂଆ ନୂଆ ବହି ବାହାରି ଚାଲିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍, ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ୍ କମ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତାକୁ ବିସ୍ତାର ଭାବେ ବୁଝାଇ ପୁଣି ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ବାବା ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ସଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା ଏହି ଶବ୍ଦ କହିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି ତାକୁ ଧାରଣ କର । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ମୂଳବତନ ଓ ନୂଆ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ମନେ ଅଛି ।

ପ୍ରଥମ କଥା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ଏହାପରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ବାକି ଚିହ୍ନ ରହିଯାଇଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଅଛି । ରାମଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଛି କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ଆଂଶିକ (ସେମି) ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହିର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ବହି ଆଦି କିଛି ରହିବ ନାହିଁ, ଯାହା ତୁମେ ପରଜନ୍ମରେ ପଢିପାରିବ । ଏହି ପାଠପଢା ଏହି ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହା ଅମରକଥା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲେଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠପଢାର ସମୟ । ବୁଦ୍ଧିରେ ମନ୍ଥନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ ଉଠି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଝାଉଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଥନ ହେବ । ଟପିକ୍ ଓ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଆଦି ବାହାରୁଛି । ଭକ୍ତିର କଥା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଶୁଣିଲ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କେତେ ବହି ରହିଛି । ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ଏସବୁ କିଛି ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ବହିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏସବୁ କଳିଯୁଗର ସାମଗ୍ରୀ । ଏଠାରେ ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ—ଡାକ୍ତରଖାନା, ଜେଲ୍, ଜଜ ଆଦି ସେଠାରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା ଏକ ଅଲଗା ଦୁନିଆ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ରହିବ କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣାରେ ଫରକ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ ନା । ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯିବ । ସେହି ଦୁନିଆ ପୁଣି ନର୍କ ହେବ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି—ଅମୁକ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲା । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇ, ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଣ କେହି ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ରୁଦ୍ରର ମାଳା କିପରି ତିଆରି ହୋଇଛି ? ରୁଣ୍ଡମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ରାଜଧାନୀର ମାଳା ରହିଛି । ମାଳାର ରହସ୍ୟ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପାଠପଢାର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବେ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପାଠପଢା ଅଟେ । ସେ ସୁପ୍ରିମ ପିତା ଓ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜ ସଦୃଶ କରିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଖବରକାଗଜ ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା । ଏହି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଅଟେ । କେହି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, କେହି କମ୍ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ବୁଝିବା ଓ ବୁଝାଇବା ଅନୁସାରେ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପଦ ମିଳିବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ରାମତୀର୍ଥଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଏ—ଯେବେ ଲେଖୁଥିଲେ, ଚେଲାକୁ କହିଲେ ଦୁଇ ମାଇଲ ଦୂରକୁ

ଚାଲିଯାଅ, ନଚେତ୍ ଭାଇବ୍ରେସନ୍ ଆସିବ ।

ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ୍ରୁଟିହୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ସାରା ଦୁନିଆର ବୁଦ୍ଧି ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ତୁମେ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେବ । ଏହି ପାଠପଢା କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ! କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାହାକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ବସାଇପାରିବା ନାହିଁ । ପଛରେ ବସିବା ଦ୍ୱାରା ଚେତା ବୁଡିଯିବେ, ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଚଲାଇ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଖରାପ କରିବେ । ନିୟମ କହୁଛି— କ୍ରମଅନୁସାରେ ବସାଇବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କଥାକୁ ଗୁଡ ଜାଣେ, ଗୁଡ ମାଠିଆ ଜାଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଓ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ତୁମର ଅଲଗା-ଅଲଗା କ୍ଲାସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ କ୍ଲାସରେ ଏପରି ଭାବେ ବସିବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ଅଙ୍ଗ ସହିତ ଅଙ୍ଗ ନ ଲାଗିବ । ମାଇକ ଦ୍ୱାରା ଦୂରରେ ବସିଲେ ମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଦୁନିଆର ତୁମେ କିଛି ଶୁଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଢ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁଠି ଭଲ ସେବା ହେଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମିୟୁଜିୟମ୍ ଆଦି ରହିଛି, ସେଠାରେ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଓ ଯୋଗଯୁକ୍ତ କନ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କେବେ କେବେ ବାବା ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଖିଆଲ ଆସୁଛି ଯେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । କଣ ଏହିପରି ପିଲାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ? ପୁଣି ଖିଆଲ ଆସୁଛି— ସ୍ୱର୍ଗରେ ସାରା ରାଜଧାନୀ ଦରକାର । କେହି ଦାସ-ଦାସୀ, ଚଣ୍ଡାଳ ମଧ୍ୟ ହେବେ । ଡ୍ରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନୁବାଚ— ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଏହାକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ତ କେହି ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି— ଭଗବାନ କ'ଣ କରିନପାରିବେ! କିନ୍ତୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି, କିନ୍ତୁ କିଛି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି । ବହୁତ କନ୍ୟା ଡାକୁଛନ୍ତି— ଆମକୁ ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଅ । ଏବେ ବାବା କ'ଣ କରିବେ । ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି— ଡ୍ରାମା । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଭଗବାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା, ଭଗବାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲେ ଧରିନିଅ କେହି ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ, ଏହିପରି ଅନେକଙ୍କର ସଂଶୟ ଆସୁଛି । ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ ତେବେ କ'ଣ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଉଲୁଗୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ସାଧୁଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କାହାର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ, ପ୍ରାଣ ପୁଣି ଥରେ ଫେରିଆସିବ । ଚିତାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଠିଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ଫେରାଇ ଦେଲେ, କାଳ ନେଇଗଲା ତା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କଲେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା କିଛି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଡ୍ରାମାର ଅକ୍ଷର ତୁମେ ଜାଣିଛ । ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯାହା କିଛି ହେବାର ଥିଲା ହେଲା, ଚିନ୍ତା କାହିଁକି କରୁଛ । ତୁମକୁ ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେକେଣ୍ଡ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି ଡ୍ରାମା ହିଁ ଭାବ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ଅନ୍ୟଠାରେ ପାର୍ଟ କରୁଛି । ଅନାଦି ପାର୍ଟକୁ ତୁମେ କିପରି ପରିବର୍ତତନ କରିପାରିବ! ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାମାନ୍ୟ ଢିଲା/କଞ୍ଚା ଅବସ୍ଥା ଅଛି, ଅଳ୍ପ ବହୁତ ବିଚାର ଆସିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାନୁଯାୟୀ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଯାହା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟ ଅଛି । ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଚିନ୍ତାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଅବସ୍ଥା କଚ୍ଚା ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଲହଡି ଆସିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପଢୁଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦେହଧାରୀ,ଏକମାତ୍ର ମୁଁ ବିଦେହୀ ଅଟେ । ସବୁ ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବେ-କେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ଓ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପାର୍ଟ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ଅଟେ । ବାବା ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ! କେତେ ବୁଦ୍ଧି ଖେଳାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ସକାଳୁ ବାବାଙ୍କର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଚାଲିଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ସଦୃଶ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତଥାପି ଫରକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ କେବେ ୧୦୦ ନମ୍ବର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିଛି କମ୍ ଦେବେ । ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ଦେହଧାରୀ ଅଟୁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ପରି ୧୦୦ ଶତକଡା କିପରି ହେବା ? ଏହା ବହୁତ ଗୁପ୍ତ କଥା । କେହି ତ ଶୁଣି ଧାରଣ କରି, ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର ଏକାଭଳି ବାଣୀ ଚାଲୁଛି, ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ନୂଆ ନୂଆ ସନ୍ତାନ ଆସିଲେ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ପଏଣ୍ଟ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନୂଆ ପଏଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସୁଛି । ତଥାପି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମାଗାଜିନ୍ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଲେଖା ହୋଇଥିବ । ଯଦି ଖବରକାଗଜରେ ବାହାର କରୁଛ ସେଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି କୌଣସି କଥା ଲେଖ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପଢି ବିରକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ମାଗାଜିନ୍ ତୁମେ ପଢୁଛ । କୌଣସି କଚ୍ଚା-ପକ୍କା କଥା ହେଲେ ସେମାନେ କହିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ସଠିକ୍ ୧୬ କଳା ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗିବ । ଏବେ ବହୁତ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ପ୍ରଜା ଗଢିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମାର୍କ୍ସ ଅଛି । କେହି ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ବହୁତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା

ପାଇଁ ପ୍ରବନ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ କାଳର ସୁଖ ଅଛି । ରୋଗ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେଉଛି । ବାବା ସବୁ କଥାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆର କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା କହିଥିଲେ-- ଖବରକାଗଜ ଅଥବା ମ୍ୟାଗାଜିନରେ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ କଥା ଲେଖ ଫଳରେ ବୁଝିବେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଏହି କଥା ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଏହି ଲଢେଇ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗିଥିଲା । କିପରି ? ଏକଥା ଆସି ବୁଝ । ତୁମର ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ, ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ଖୁସି ହେବେ । ବହୁତ ବଡ କଥା ଅଟେ! କିନ୍ତୁ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ତ । ଯାହା ଲେଖୁଛନ୍ତି ତାକୁ ପୁଣି ବୁଝାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଲେଖୁନାହାଁନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ବା ପଢାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଶୁଣ ଅଥବା ପଢ । ବାକି କିଛି ବି ପଢିବା-ଶୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସଙ୍ଗର ବହୁତ ବହୁତ ସାବଧାନୀ ରଖ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର ।

(୨) ଡ୍ରାମାର ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଯାହା ବି କୁହନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଅଟଳ ରୁହ ।

ବରଦାନ:- ହୋଲୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହି ପ୍ରକୃତ ହୋଲୀ ପାଳନ କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ ।
ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଗଲା ବା ବିତିଗଲା ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ସମାପ୍ତ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା । ବିତିଯାଇଥିବା କଥା ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେପରି ବହୁତ ପୁରୁଣା କେତେ ଜନ୍ମର କଥା । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ ତେବେ ଯାଇ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତି ତୀବ୍ର ହେବ । ନିଜର ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ନା ଚିନ୍ତନକୁ ଆଣ, ନା ମନ ଭିତରେ ରଖ— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପକ୍କା ରଙ୍ଗ ଲଗାଇବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନା, ପାଠପଢା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ଗଢିବାର ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****